

KRZEMIENIE (1) *sb n*

N sg krzemi(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Coll. od „krzemień”: Pierwey krzemienie twarde Wodami łtopnieie/ A Ocean głęboki wżytek świat záleie. Odmięni fię y Ielen we Lwá okrutnego/ Niżli ławá twa doydzie wieku śmiertelnego.

SapEpit [B2]v.

Synonim: głazie.

Cf **KRZEMIENŃ**